

૧૫૪૨

તમાંશે અલાદીન

નાટક ૪ અંકી.

મુંબઈની જાણીતી નાટકમંડળીઓએ કરી અત્યવેલા
તહેરવાર રાગ રાગણીઓથી બેરેલા
ગાયણુરૂપી ખેલ.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રગટ કરનાર

“નીકાબદાર.”

મુંબઈ:

આરિયન્ટલ કાપખાનામાં છાપું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૩ આના.

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઈ.

શાહેચોન.....ચીનકા મેહનશાહ.
અલાદીન.....દરજ મુમતકાકા બેટા, પીઝેસેશાહકા બવાંઈ.
વઝીરઅદા.....શાહેચોનકા વજરકા લડકા.
બદકુલબદર.....શાહેચોનકો બેટો.
અમર.....બિગડો સારેલો.
આદર.....અલાદીનકો.

હકુસાની.

અબનેઝાર.....આફરીકાકા બડા ભદુગાર.
કસરાક.....ઉસકા નૌકર.

પરસ્તાની.

અરલાકે.....જનોકા બાદશાહ.
પરી.....અબનેઝારકો રાહ બતાનેવાળો હુર.
દેવ.....અગિસ્તરીકા દેવ.
દેવ.....મેરાગકા દેવ.
હાસી, નૌકર, દરબારી, વગમેરા વગમેરા. મુકામ ચીન જોર આફરીકા.

આખ પહેલા—પરદા પહેલા.

ભદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર ભદુગર રમલ દેખતા હ્યે જોર ઉસકા નૌકર
કસરાક સોતા કુવા નજર આતા હ્યે.)

(આઈ રત બસંત.)

અબનેઝાર—પાઈ રત બસંત બાહરે બાહરે જાલે બખત મારે,
જાલે બખત વકત ઈ કમાલ—પાઈ રત૦

અરમાં પુરે સોઈ મારે મનવા ખુશી હૈએ,
હરવા જોગ અતહર મીલાએ.—પાઈ રૂત૦
હુંકું જોઈ પાઈ પાંકા અરલાક પુંગુ મૈએ,
મનકે રોગ પોલી મીલાએ.—પાઈ રૂત૦

(કમરાકો મેદાર કરતે હૈએ.)

ગજલ.

(તકરતા હોતા હૈએ અચળાખી મુલદામ કહી.)

અબનેઝાર.—જહ મેદાર હો અથે હપશીએ ના કામ કહી,
સો ના રહે અબતમાં અપને સરોશામ કહી.—ટેક૦
હકસે ઉમીદ હૈએ કમરાકસે અમકે મારા અમ,
કુર હો રંજો મુમીઅત માલે આગમ કહી.—ટેક૦
તુજકો લાગમ હૈએ કેવો ફોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જહદ પો અબ અબકામ કહી.—ટેક૦
(જમીતમેસે પરી નમુદ હોતો હૈએ.)

(સારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ અર આવે,
ફાનુસ તોરે હાય આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦
(ગયેબ હો જાતો હૈએ.)

(અખીઆ બાગ રહીએ.)

અબનેઝાર.—ચેત જ જલદીવે—મીપાઇ મારારે૦
અરલાક આવે ગાફીલે, સખ શાહવાસે વારીવે,
અમકેગી શાહી મારીવે.—મીપાઇ મારારે.
(ગગરાત હોતા હૈએ ઝોર અબરમેસે શાહે જન અરલાક દાખીલ હોતા હૈએ.)

અધ્યનેઝાર—

(અધ્યને ધીરુદ્રા નવરંગ ખાગ, ચલી મયે દેખનકું.)
 અયે શાહુ જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે નીવરા સરોઝ;
 અરજ કરત હમ્મે ચેરા તોરા, દેખન ઉતકે જોહરકો,
 લાહે અગર તું દીયા જલદુકા, સુખ મનજમ્મ મીલે મુઝતરકો.
 (જીર.)

મોકો મીલે સુખ જગતી ન્યામત, મોકો મીલે સુખ ન્યામત,
 મોકો મીલે સુખ ન્યામત હયામત, કાંમ બને ઝો રાહત,
 કામ બને ઝો રાહત, મુઝકો જોર હરે હો કુદરત,
 લગે હામ બન મોરે—દીક જલદુકા દેરી મેરી,
 ગર હો નઝર તેરી.—અધ્યે શાહુ

(સજ્જ હુ મયે કૌમકા ઇંદર મેરા નામ.)

અરલાક.—સજ્જ હું મઝે જીનોકા હમ્મે અરલાક મેરા નામ,
 તેરે ઝેક દીપકકે પ્પાતેર કોડા અયેશ આરામ.
 જીમ દીપકકા હૈ તું હમ્મે તું સુનલે ઉસકા મુકામ,
 ડંરા તોલ પુર પરખતમે હમ્મે જીમને ઉસકા કાંમ.
 લરકે કોઈ બેવારીસસે લીજીઓ ઝે તું કાંમ,
 જાદઝી ન હરગીજ ડરેમે, હોગા કાંમ તમામ.
 દેતા હું છડી જલદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
 દીગર ઝે લે અંજુડી મુઝસે જીસે મીલે દીક.
 (છડી ઝોર અંજુડી દેકે અરલાક ગરેખ હાવા હઝે.)

(સીસતી મેરી.)

અધ્યનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન ફુનીમે, નાહી સનદ તેરી,
 બે કલ હુવા નાદન.—ઢેકો

ધભરા ના તું અમ્મે યાર, વરન ખાવે માર,
ક્રીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—બેકલ
દુસરા કોઈ આલાક, ધુંદુગા અમ્મે નાપાક,
કધુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—બેકલ.

(જાતે હમ્મે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લોકો કે સાથ ખેલતા હમ્મે ઇતનેમે ઇસકી માદર દાખીલ
હોતી હમ્મે, સબ ભાગ જાતે હમ્મે, અલાદીન ધભરા કે ખડા
રહતા હમ્મે.)

૫૬.

(વાહવા સાહેબજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—સુરત એ તેરી એ ગુણી કયા મોરી,
ભરીથી દુખમે સુનલે એ ગ્યાંની.
ઝોા ઉજડ નાદાન એલે હમ્મે તું દીન રમ્મેન,
ક્રીસ બાપ ધનપે મસ્તી હમ્મે એ ધરમે નહી સુખ મથેન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે
અલાદીન.—ઝોા મોરી ખારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાહી સુનતે હમ્મે સો હોગી મેરી હસાઇ;
હમ્મે તનકો કમરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે
માદર.—અમ્મે બેટા તેરા પીતા મરા આલમ હમ્મે એહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તુંજકો જો હોતા તેરા ચચા,
શીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે

(પીછેમે અબનેઝાર આકે સબ સુન સેતા હસે.)

અલાદીન.—અઝમે મા મઝમેને ચચાકો દેખા નહી હરગજ,

જીતા હઝમે યા મર ગયા ઝમે કહે દેતો હો ચચેન,

માદર.—હઝમે હમપર ખીતી ખીપત હઝમે બરી.—ભરીથી કુખમે

(ભદુ આજની, અજબ કુકદારા રે.)

અખનેઝાર.—(કસરાકકો.) સુન કસરાક, મીલા ગુણી ખારારે.

લડકા હઝમે ઝમે તેજ ઝૌર ઉજડ,

દસ્સે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કસરાક

(વોહી રાહ.)

માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અપને ઘર જાઝમેરે,

સુનરે અલાદીન મુસતફા ખારારે,

મખ જગ દુંડા મેરેકો કાંહાં પાઝમેરે.—ચલ જહટ બેગીસે

(જલવા જો તુમને દેખાયા.)

અખનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં મેરા જી જાનતા હઝમે,

મેરી મા જયાથા ખારા મેરાજી જાનતા હઝમે.—ટેક.

અઝમે ભતીજે મેરે કે ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,

તું હઝમે ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હઝમે—ટેક.

અઝમે મેરે ખારે તું મેરે ભાઇકા હઝમે ચશમે ચેરાગ,

હો બગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હઝમે.—ટેક

(રામા મોરીરે ધાધરીઆં ફાડીરે.)

અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,

કાલે કાલે હાત મોકો ના છીઝારે.—ટેક

ચલ ચલ ડગવા કીસ દીનકા હયે તું,

કાકા બન મેરા મીલ ગયા,

આજ પાંજી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,

મંગલ મુરતી ઝમે કાંહાં આધરે.—રાંમા

(મોરે સૈયાં કરે ચતુરાધરે.)

માદર.—તોરે ખીના અઝમે પીયા આકૃત આધરે,
આકૃત આધ, ગમ આધ. તોરે ધીઆન લગાધ.—તોરે ખીના.
સીતે સીતે તેરી ઉમર કઢી જાની,
તુને જેહમત કુનીયામે કયા ક્યા હાધ.—તોરે ખીનાં
(ઝો મઝમે વારી, દ્રીગ લોચન મધમાલીઆ.)

અખનેઝાર.—ઝો મઝમે વારી, કલુરી બહેના ધબરાલીઆં,
નીલી પીલી નઝમેન મતકર હાસપર,—ઝો મઝમેવારી
અગાના મઝમે યા ખીગાના મઝમે,
ગજબ કરના મોરી ભાભીજાન,
સુસતકા દરજી મોરા જો ભાધ,
તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઝો મઝમેવારીં
(આજ કાંનાં મોઝમે લીઝમે બાંસરી બજાધ રે)

માદર.—આપકુ તો અઝમે મીઆં, મઝમે જાનતી નહી જરા,
જાનતી નહી જરા, ઝે કાંહાસે આધ હઝમે બલા—આપકુ તોં
સોહોરકા ભાધ હયાં, ઝેકીયા અઝમે સોહુબ,
વોહખી નહીં ખબર મુજે કે જીતા હઝમે યા મર ગયા—આપકું
(ધુનસે બજાઝમે બંસી.)

અખનેઝાર.—ભાધ, હમસે છુટા હયે ભાધ,
આકૃત લગી જીઆ આવમ,
ચલત ચલત બઝમે લગત દેખુ' સરહદ ચશમાન—ભાધં
દેશ ખેશ તજકર ભાભી સુન આવત,
જેહમત, કેહેના કુક માન નહી, સુધ ઝોઝમે ભાધ જાન.—ભાધં

(ગર હમને દીલ સમનકુ દીઆ શીર કીસીકુ કયા.)

અપનેઝાર—ખાલીક કીસીસે બાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
 દુશમનકોભી નમીય ન એ દીન જુદા કરે.—ખાલેક૦
 સુખ માલો જર જો મેરા હમે વો ઇસ પીસરકા હમે,
 આવે પીવે ખીલાએ ઐર અએશો મળ કરે —ખાલેક૦
 (તું જ સુખ અતી સુખ દાય થયુજી)

અલાદીન.—રખ મતલબ ગર લાએ રખીઆજી,
 મોહુ કીના પુર જર મીલનેકા કયા રંજ.—રખ૦
 મા માહુય એ અયા હમે મેરા મુહ હવે ઇશકા મેરે પેદરસા,
 હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રખ૦
 (ખારીસતરોકી સંક મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.—એ ધ્યાન છોડો અથે ખારે દીલસે અયા નહીં એ તુમારા જાન,
 જુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ ઇસકા નામે નીશાન—જુદાઇ૦
 (વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અપને૦—અએ બાબી કહે અમે મુસતફા નામ મેરા તું મ લખ્યા
 કહા હું મએને—એનામ રખો તું મ દીલમે થાંન-કહા૦
 (કવન યુનગારી દીલીરે.)

અપનેઝાર.—સુખન સુન ખારે મારારે,
 મથે કાએ તોહુ સોચને.—સુખન સુન૦
 મારી મારી કમાઇ, તોએ હું જાદે બાઇ,
 દસ લે અસરશી તું શાહી કપરેકો.—સુખન સુન૦
 (કુધ એચન મથે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અપ યુલશન મથે પાજારે મઇઆં,
 અમત અમતકી આઇ ખાહાર,—અપ યુલશન૦

અમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
 સખી અમું મીલા મોહે,
 મોહેરે એ ભધ્યાને દીયા હવે સવાર.—અખ ગુલશન૦
 (અલાદીન જતા હએ.)

(આજ મોરે આજ.)

અખનેઝાર.—ખાત મોરી દેખાજી,
 કયાહી શદે પીશજદે સોપ મોહે સુનલે ખાતે.—ખાત૦
 શાંમકો પીછે લાજી શીર ફોધ ન ગમ ખીચે,
 દાહાશત ન રખો ભાભી સાતે.—ખાત૦
 (કચેશી હોરી ખેલાધ.)

માદર.—તોરી માસે હો કયા ખરાધ, રહ મએ દેખુંગી ભાધ.
 રાહતો આરામ દેખી મએને તુજસે,
 હો હરકો અચેશી સગાધ,
 લડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
 અરજ એહી હએ સુનાધ.—તોરી૦
 (માદર જતો હએ.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અખનેઝાર.—ખેલા ફરેખ હમને મીઆં ખુબ રાજો, શખ,
 મુશકીલ જો કામયા વોહ યાં આમાન હુવા હએ રખ—ટેક૦
 ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હવે અલાઓદીન,
 અંજામ કામ ઇસ્સેહી હોવેગા શુકે રખ.—ખેલા૦
 (અલાદીન ડાખલ દેવા હએ.)

(નજારા ભર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હએ ચચા મેરા, મએ હું દાસ તેહારારે,
 ખોલો તુંમ મુહસે યુંગે હો ખને કયા,
 મએ નહી તોહે ભાચારે.—મએ દાસ૦

અબનેઝાર.— (વોહી રાહ.)

કહો ન અવેશા અએ મીઆં એ ભાઇ ન હએ તુમારારે,
એ ભાઇ ન હએ તુમારારે, એ નોકર હએ હમારારે.
ચલો મારે ખારે ગુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક.

(ભાતે હએ.)

બાબ પેહલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી કુખતર બદશ્લબદરકા ફરશ નજર આતા હએ.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંધરે.)

શાહેલીઆં.—ગાએમો શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આધરે,

કએસી ચમક ગારે મુખડેપર પાધરે.—ટેક.

રએ મલામત હક આલમમે, એહી દુવા હમ માગતે,

હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુખુલ પેશ ધસે એ દુવા આધરે.—ટેક.

(તનન દીમ દીમ ઘરા દીર દીર દેરના.)

બદશ્લબદર.—હાએ મારે સૈયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,

રંજ પાઇ મોહકી આઇ ખુદા ખુદા.

ધસી દેખ મોહે તુરે.

મરર હાએ ભરે હુવે બાગા મુરશરી,

દેખ તુ ધદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦

બાપને કીની મંગની મોરી આકત પડી મોપે,

ગમને મારા હએ જાલીમ કહું ગીરીઆંએ બકા.—ટેક.

આખમે ખોલા એક જધકને શાદી તેરી જાન,

હોગી ખેશક અલાદીનસે રહે તું શાદ મદા.—ટેક૦

(કયું રે ખડા હીંડુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હએ યુમાં પુંજો જાની,
નાહક હુધ હએ દીવાની.—ટેક૦
કાંહાંકા અલાલીન કાહાકી એ ખાત,
તેરા શૌહર હએ લાગ્યાની.—નાહક હુધ હએ દીવાની૦
વજરકા લડકા હોશ પું દાનાં,
ઉચકી હોવેગી પું રાણી—નાહક હુધ હએ દીવાની૦
(ખેત.)

વજરજાદા.—(અંદરસે) મેરે મકાનમે જાતાહું મને પું કયું હુલા
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજરકા.
શાહદી હમારી કેર ચુકી લએ સારસે હરમે,
શૌહર મલે હો ગયા ઉસકો ચરચા દહેરમે,
અંગોઠી એ દેનોકો જાતા હું મએ નીશાન,
પું રોકતા કયું મુજે અએ બદજન વ બદચુનાન.
(ખેત.)

નોકર.—(અંદરસે) સુનીએ જનાબ હુકમ હએ શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજો ન મેહેલમે કીસે.
(કાહે રાસે બલમાં મારા.)

બદરલબદર.—દેખ પુંરે ચેરી જાકે, ડરપે કીયા પુકાન,
મુજસે કર પું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હએ એ કોન વાંહાં અએસા બેચુમાંન—ટેક૦
(વાહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—સુનીએ મારી શાહજાદી, આએ હએ મીઆં
વાહાતો મીજનેકો હયાં.—ટેક.

પીસરે દજરકા હુકમ હોતો આવે,
એલી સુનાઈ મએને સારી બયાં.—ટેક.

(મરીયમ ખારી મારી.)

બદરૂલબદર.—સુતલે ચેરી મારી, જુરકા હમારા હોઢલે તુંરી,
વજરબદા આવે જખ ન કરીઓ મુહસે ખાત;
ઉસકો ઉડાવે હયાં મસખરી કે સાથ.—ટેક.

[શાહલીકો જુરકા હોઢાકે ઉસ ફરશપે બીઠાતો હુએ બદરૂલબદર એર શાહ-
લીઆ સબ છુપ જાતે હુએ ઇતનેમે વજરબદા યોહ શાહલીકો અપની માશુક સમજ-
કર મોહાબત કરને જાતા ઇતનેમે સબ હસકે બાહાર નીકલ આવે હુએ, વજરબદા
નેહાયત ગુસા મંદ હોકે જાતા હુએ.]

બાબ દુસરા—પરદા પેહલા.

એક વીરાના જંગલ.

[એક શીહાગાર નજર આતા હુએ અબનેજાર, અલાદીન એર કસરાક
દાખોલ હોતે હુએ, અબનેજાર જાદુઈ કલામ પડતા હુએ—ઇતનેમે
એક સજર ફૂટતા હુએ, જસે અલાદીન ચોકતા હુએ.]

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હો ગઇ.)

અલાદીન.—એ ચચાતો નહીં હએ, હએ લારેખ જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચા ઓ ખુદઆ કર દોઇ.
હાલ મેરા મેરી અંમાસે સુંનાને કે લીએ,
જાને લાભી નહી મીલતા હએ સુએ ધર કોઇ;
અબતો તોરાહી અલાદીનકો આસરા,
તુંજ સોવા મુશકીલ કુશા નહીં ખાસિકે અકબર કોઇ.

(તેણે ચાર મુખેદાર તુંગે કાયકી કર્મી.)

અખનેઝાર.—ખેટા ખોફ ના ખ્યા તુંગે કયા હૈએ ડર,
તોરે લીએ હૈએ એ ગંજ, જાવેગે મુખ રંજ,
પથર ઉઠાતો અભી ખુલેગા શમપંજ.—ખેટા.
(હૈએ પરવરદીગાર.)

અલાદીન.—હૈએ એ અંધેરી ગાર.
ધડક ધડક મોરે દીલમે આએ, હુંગા મએ કીનનાર.—ટેક.
જાજી ન અયેસી જાંહંનમમે મએ આફતકી હૈએ જાલા,
ખેડેર ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો ખંદેનવાજ.—ટેક.
(આજ રહુંગી રાત.)

અખનેઝાર.—છોડ દે ડરકી ખાત મીઆં, મોરે છોડ દે ડરકી ખાત
ખોફા ખતર મુખ જાવેગે, તુંતો રખ એહ છલા હાય.
(અ ગોફતારો દેતા હૈએ.)
દો રસ્તે હૈએ સીધી રાહસે. ચેરાગ નજર એક આંએ.
ઉસકો ખુબ કરકે લા તુ ખેટા, તાકે જુઆ મુખ પાએ,
(અલાદીન જાનેસો ડરતા હૈએ જુસકો અખનેઝાર
જોકોસો ખુબ મસે ગારમે ફેક દેતા હૈએ.)

બાબ દુસરા-પરદા દુસરા.

(યુલીસ્તાં નજર આતા હૈએ.)

અલાદીન.— (પસે મરગ મેરી મજરપર.)
હમ ખોફ નાહક થા મીઆં એહ તો યુલીસ્તાંપર ખાહાર હૈએ,
એતો યુલીસ્તાંપર ખાહાર હૈએ, એતો યુલીસ્તાંપર ખાહાર હૈએ.
આવે ડમડીમે અથેસા એક ફલ, ઉસકે વાસ્તે એચે કીતને રંજ,
નાંદાં હૈએ વો મેરા ચચા, ખજ જો અથેસે ખરપર નીશાર હૈએ.

કાહાં હમ્મે અજબ ચેરાગ વોહ, કે જુસેકે લીએ મમ્મે આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હમ્મે જો નજર વોહી ઉસેકે દીલકા મુખરો કરાર હમ્મે.
એહ ચેરાગ દેખો તો કયા ભલા, મુજ પર કમ્મેસી કમ્મેસી ગીરી બલા,
હમ્મે વોહ યારો ખરમલા, નહી અકલકા અબ સુમાર હમ્મે.

[અલાદીન કાનુસ એર મોડેસે જવાહોર લેતા હમ્મે છતનેમે
અબનેઝારકા આવાજ આતા હમ્મે.]

(નકર દર અથે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હમ્મે અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દેદે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુજકો બાહર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેકે આયા હું અમ્મે જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તો બાહર નીકાલું તુંજે ખરમલા.

અલાદીન.—બંધા હમ્મે કમરમે ચેરાગ એ હુજુર,
જો નીકલું મમ્મે બાહર તો દે દું જુરુર.

અબનેઝાર.— (ખુદાવંદે દો આલમરા.)

(ઉપરસે).—અરે આ બેહયા તકરાર, તું મુજસેબી કરતા હમ્મે.

મુંજે દીઆ આ દે બદકાર, વગર ન તોરે હકમે ગાર,

હો મીસલે કશ્વ વીરોતાર, ન નીકલેગા કબી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકો ગારમે રેક દેનાં કસરાક એર
અલાદીન ગારમે મીલના એર કસરાકકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહુના કે અબનેઝાર અલ્લ ગયા.]

(જરા નમ્મેનોસે નમ્મેન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કમસી હુધ જોરો જફા,

જફારે કર વોહ ગયા હમ્મે જાલીમ દુનીઆમે કયસેકે જાઝી.

મમ્માંત આઇ મેરી કયા મમ્મે કફ અબ,

રખ મૈયાં કયસેકે પાળી.—પાંઉરે.

અખ હો પરી હમ્મે આફત—કુનીઆં મે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હવે ઇતનેમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘોસનેકા ઇસારા કરતા અલાદીન તોહુ અંગોસ્તરી ઘોસતા હવે, એક જન હાજર હોતા હવે.]

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જન.—કહો અમ્મે મીઆં કયું કીઅે હમકો યાદ.

અભી લાઈ બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.

કરું જુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,

હું મમ્મે હસ અંગોસ્તરીકે શુલામ.

(અરે લાલલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અમ્મે જન મુજકો પરા હમ્મે એ કાંમ,

વલે હયાંસે બાહર નીકાળ બસ સલાંમ.

મમ્મે માંનુંગા અથેસાન તેરા દીન વ રાત,

જો તું ઇસ અથેરેસે દેવ ન જાત.

[દિવ કસરાક એર અલાદીનકો લે જાતા હવે.] *

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકો માદર બેઠો હુધ નજર આતો હવે.]

(ગમ્મેરત ન આપ તુજકો કુચ્છ અમ્મે યાર બેશરમ.)

માદર.—સદ હયેક ક્યા સીતમ હમ્મે ક્યા જુલુમ હમ્મે અલમ,

ઝુમ નુર અશમ મેરા હુવા સદ હજર ગમ.

શીરાનકો લે ગયાથા અયા હસકો શેહરમે,

આયા ન અખ તલક એલાહી એહ ક્યા સીતમ.

(અલાદીન એર કસરાક થકે કુરે આતે હવે.)

(રામા મોરી ઘાઘરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અએ માં મોહર દુઆ વાહાં તોડીરે.
કએમી કએમી ઉને માપે કીતી બલજોરીરે.—માં મોહ૦
મોહ૦ ચઆને કએમદમે દાલે, પીછે કહુંગા મએ મારા બયાન,
ચલ દે રોટી છુજે ભુક લગી હએ ભારી,
ભુકકે માત મોહ૦ કલ આધરે.—માં મોહ૦

(હમાંરી મંદરીઆં કએસે સુતી.)

માદર.—એટા સુતીઆ કએમ કરના હાલ હોવે અબ કએમસા,
પએમસા કવરી કુચ્છબી નહી.—એટા૦
સુત રખી હું કાંટકે, જન બદે બાજનરમે,
ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મએ લાને.—એટા૦
(બેચનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—એચન સુત ન જાવો મહયાં, એચન સુત ન જાવો,
પહેલે દીઆ એ એચકે લાવો.—એચન૦
કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,
દેખા જુસે બજાર,
તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.
અમાજ કરો એ કાર.—એચન૦

(પોહી કાહ.)

માદર.—હએ પુરાતા એતોં દીઆ, ઉસકો હું ઉજાલ,
તાકે ઉસકી કીમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હએ૦

(અલાદીનકી માદર કાંતુસ સાફ કરને જાતી હએ ઇતનેમે જન
નમુંદ હોતા હએ, ઉસકો હોખકે એ બેહોશ હોતી હએ.)

(પ્રુદા રાજાજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જીન.—કીએ યાદ યુ' મુજકો ફરમાએ જીદ.

હએ કયા કામ મુંજશે બતલાવો જીદ.

મએ ઇસ દીએકે તામે ફરમાન હું,

ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆન હું,

અલાદીન.—અએ જીન તું લા ખાના બકર શીતાબ,

હએ બુકસે બહોત દીલ મજતેરાબ.

તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી યાર,

મીઠાઈ મુતનજન ખીલા નેકકાર.

(એક ખાનિકો મેજ જમીનમેસે નમુંદેહાતી રએ. અલાદીન અપના માદરકો હોશમંદ કરતા હએ, ઓર જીન ગયબ હોતા હએ.)

(પા લાયુ કર જોરી.)

અલાદીન.—શુક હએ તેરા યા રબ,

દી તું ને એ ન્યામત સબ.

ગદામસે મુજે શાહી મીલી હએ,

એકબાલ બગે ખાત અબ.

પ્રુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ ઇસદમ,

મુશકીલ પડે મુજપે આ જબ.

બેત.

માદર.—ઇલાહી મએ સોઇ યા બેદાર હું,

એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.

એ ખાને મનેહદાર હએ કાહાંસે આએ,

અએ બેઠા કહો હાલ કાહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુખતીલા.)

અલાદીન.—અએ માદર ન કીજીએ અબ શીફા ગમ,

નસીબ મારા ચંમકા પ્રુદાકી કસમ.

જો આહું મંગાવું હવે તાકત મુજે,

ખરાબર હવે કાફલે કવત મુજે.

(સખ ખાતે હવે, ઇતનેમે અદરસે બાળેકી આવાજ આવી હવે.)

(એતો મજનુંકી આધ આવાજ.)

અલાદીન.—અથે મા બાળેકી કયસી આવાજ,

જલદી આ પું દેખ જાકે;

ચુલ હવે કયસા શહેરમે હરમીન,

માહુ કાશ કરે કોઇ રાજે.

માદર.—ખેટા હાલ મુજો થે આઝમે, શાહજાદી આજ શહેરમેસે.—ખેટા.

નાહનેકો જાતી હવે મુજે દગીઆ, કોઇ આંખ ન ઉસેલગાઝમે-શા.

(ગયરત ન આધ પુંજકો કુછ અથે યાર ખેશરમ.)

અલાદીન.—મદ સુકર હવે તાલઝમે ખેદાર હમારે,

પોહ મુસતરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—મદ સુકર૦

તદખીર કોઇ નીકાલો પુમ હુનરસે,

તા પોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—મદ સુકર૦

જો હોસો હો જાઝમે ઉસે દેખનકો હમ,

દીલકો નહીં હવે સખર અખ છનહાર હમારે.—મદ સુકર૦

(અલાદીન જાતા હવે.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હમાંમખાના નજર આતા હવે ઔર દરવાજોડે પાંસ સાહુલી ચોકી કરતી હવે)

(ગયરત ન આધ પુંજકો કુછ અથે યાર ખેશરમ.)

વજીરજાદા.—શરમીંદા કીઆ હવે મુજકો જો પોહ નાખકારને આજ,

ખેઇજાત ઉસકોખી કહેંગા મઝમે ખેસુમાર આજ.

કસમ હવે ખુદાકી મઝમે જોરેંગા ઉસે નહીં,

ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

અમર.—હરગેજ મકાનમે તુનું અપ્પ જાને પામ્મિગા,

જપ્પ તગેકે શાહજાદીસે ન હુકમ આમ્મિગા.

વણરજાદા.—તું મુજકોખી જાનેદે તેરા મહસાંન હોવેગા,

મુજસેખી ફાયેદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.

(વણરજાદા શાહેલીકે અંગોશતરી દેને જાતા હુએ.)

અમર.—આ ખેહયા તું દેતા હુએ રીશવત કીસે યાંહા,

ચલ દુર હો ન દેખને પાવેગા તુ મકાં.

(આપસમે ટંકા દેતા હુએ સાહજાદા ખેરોશ દે જાતી હુએ.)

અલાદીન.—કમ્મેઆ પરામ્મ મકાનમે તું આંતા હુએ નાખકાર.

તુંજસા ન ખેહયા હોવેગા કોઇ જાનહાર.

અમ્મે જાં ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જુદ હો,

મુએ અલાદીન જરા અથમ વા કરો.

બદરૂલબદર.—હા કૌનસા અલાદીન આયા કૌન જુદતર,

વોહતો નહીં જો મુજકો તુંજુમી દીયા ખખર.

(કોરસે અલાદીન ઓર વણરજાદેકે બીચ એક બસ ઝગડા દેતા હુએ.)

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(દુરસે આમ્મિયે માકી સુતકે મયેખાનેકો હમ.)

અલાદીન.—વસક મુજસે શાહજાદીકા બયાં આ હોવેગા,

એક નજર જો ઉસકો દેએ હુંશ અપને ખોવેગા—વસક૦

જુદ્દ સુંબુલ આંખ નરગીશ. રૂપ હુએ ગુલ ઉસ માંહકા,

અમ્મશી માંશુક કોઇ આલમ્મે ધલાહી હોવેગા.—વસક૦

મેરી લે પેગાંમ જામ્મે બાદશાહકે પાસ તુંમ,

ઉસે શાદી હુંગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—વસક૦

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુન વાહસી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઆ તુરે જો હરએકકો બાએ.—હમારાં
કાંહાં હએ શાહ ઓર કાંહાં હએ તુરે નીમખત એસી આએ,
આત્મી જો શાહે કાખીલ હોવે યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારાં

અલાદીન.— (ઉજાઆલી ભધરી રાન.)

અમાજી સુનો એ ખાત, લે જાવો જવાહીર સાથ—અમાં
લાયાયા મએ માજી ગારમેસે જો.—લે જાવો—અમાં
(જાતે હએ.)

બાબ તીસરા-પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(કયા કમાન અબરને એક તીરે નેજરા મારા.)

શાહ.—આજ જુસે તેરે બચતા હએ તેરા પીસર.

વરન ધસકી ખતા હોતી ન માફ તા હમર.

અબતો શાહજાદી હસે દેઝંગા ન હરગીજ વજર.

જુદગુમે હસકે અબ તેરા ખેટા રહે અસીર.

(નયનીદારે માતી.)

બોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,

એક જાહકા અવન માગે અગર કહો તા આવે યાંહાં.—સુ

(મારી અખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.—મારી ખોદી સમજાઆરે અથેસે ઉમદા લાલ ઘોડે.—મારીં

મતલબ તેરા હએ યારી મુજસે તુ બયાં કર,

ઉં જલદી યાંહા કહે દે સબ બચારે.—મારીં.

प्रेत.

भादर.—भये अरुण करती हुं अम्मे आली जनाय,
करे जन यक्षी तो आलुं शीताय.
अलादीन नाम हम्मे अमेक मेरा पीअर,
हसे दीनो तुमे लउकी नामवर.
(भये तो अ'अरीआंसे भाइं कतारीआरे.)

शाह.—तोरे भेतोका ज ज जुला लारी.—तोरे०
हम्मे कोल हाजर मेहुलमे लकर.
याहां शाहजदीको ले आरी.—तोरे०

(नोकर जग हुम्मे शाहजदीको भोला ये आता हुम्मे.
याह उसके अलादीनली आता हुम्मे.)

(पदल गये नयेनारे.)

अलादीन.—अंवर गयो येरारे —अम्मे भारे शाह,—अंवर.
भेता नहीं हुं शाहका भम्मे आत कहत हुं सुनाम्मे,
येरे मुजसे लायन तोरी साकरीको ह्यां आम्मे.
(पोछी रह.)

शाह.—अमे यल गयो कहेनारें मुणारक होये,—अमे यल०
कपुत जलको पुत होय हम्मे नमय पोह सुनाम्मे,
कपुल हम्मे मोहु भेती भारी पसंद कर आम्मे.

पदरूपदर.—पीदर अमे जो महरवा हम्मे हम्मे अलादीन वार,
भारा पारा भोग साजन भारे गलेका हार.—अमे यल०

शाह.—अुम क्रीआ अमे भेती भारी मनभेयी अमेही आत,
नाम अुदा लो मुणारक होये हाथसे भीलायो हाथ.

(शाह दोनोको शाहो कर देता हुम्मे.)

બાબ જોથા—૫૨૬ પેહલા.

અલાદીન કા મેહેલ,

(અલાદીન ઓર બદરૂલબદર દાખીલ હોતે હૈયે, કસરાક શોતા હુવા નજર આતા હૈયે.)

(કલસે તું બેકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી કુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હૈયે,
એક સાઆત જુન તેરે જુના મુજે દુશવાર હૈયે.
હૈયે અલાદીન એહ તન ઇસપે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફેર બેકાર હૈયે.
ગર ઇજાજત હો જાજો મઝમે શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મઝમે તેરા ઝોર તું મેરી મુખાતર હૈયે.

(પાછી રાહ.)

બદરૂલબદર.—તું જપર બદરૂલબદર અઝમે પારે મદા બલહાર હૈયે,
હું રૈયત મઝમે તેરી ઝોર તું મેરાં સરકાર હૈયે.
તુમ ગથેતો જાનેજાં ગોયકે જાંકી જાં ગઇ,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફેર બેકાર હૈયે.
જાઇઝમે શોંપા ખુદાકો પર લેકીન જલ્દ આઇઝમે,
રાહા તકલી મઝમે રહુંગી બસ અહી તકરાર હૈયે.

(અલાદીન જા ॥ હૈયે અંદરસે આવાજ આતી હૈયે.)

બેત.

અબનેજાર.—(અંદરસે) નયા ચાકીઝમે જામકો લેના ચેરાગ અબ.

મગર જુના બદલમે દેના ચેરાગ અબ.

નીકાલા હૈયે હમને ઇનદીનો ઝમે બઝમેપાર,

કે દોસો હજારેમિં રહે કુત બાર.

કહો બથેપાર કીસને અઝમેસા કીઆ હૈયે,

એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હૈયે.

મમજતે હમ્મે લોગોં દીવાના મુજકો,

મગર ખુબ જાનીઓ દાનાં મુજકો.

(અદરશો પોકાર હોતા હૈએ.)

(દીર દીર પુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલખદર.—જા જા હુજુમ હુવન સુન ડ્યા બહેના,
ડ્યા બહેના ડ્યા બહેના,

ખરી ખલકત કયું હમ્મે સારી, સરપે ઉમકે જાકે વારી;

જારી દેખ આરી, ખખર, ખખર.—જાજાં

કમ્મેસે ગુણી શમ્મે ખેચને આમ્મે હવસ હુવી હમ્મે, બુલા કવન
વાહારે વીકલાન કરના શરતર સંગ. દીવાના દીવાના.—જા જાં

(દેખો દેખો મેહુરબા દેખલો.)

અમર.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,

વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેકાં

અખજો મરજી હોવે ખારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,

જો કે તેરા હુકમ હોગા વધ/સાહી કરીએ કરીએ.—વોહાં

બદરૂલખદર.—સુન મહેલી ઉમે લે આરી દીલ રંજ હે સારી.

મન મોહ હયા જારી જાન મેહુલગી હમારી-ટેકાં

દીપક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવન અમલ ઐર ઉમે દે ખારી.

(અખનેઝાર બહેતસા નયા કાનુસ લેકે આતા હૈએ.)

(પીઆરા માસે ખોલો કયું ન)

બદરૂલખદર.—મારા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેકાં

ખયેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વોહ કાહ.

છેલ છપીલે હો તુમ ખુબ.—મારાં

(શાહજાહ જુના કાનુસ દેકે નયા લે જાતી હૈએ.)

(આગર આં તુરકે શીરાજ.)

અખનેઝાર.—મદદ ધસમાલ જોગીકી, હુહ હમ્મે ધનદીનો હમપર,

ફલકપર ખતકા મેરે ઝમકનેકો લગા અખતર

(કાનુસ ધીસ્તા હૈએ એક જન દાખલ હોતા હૈએ.)

ઉડા ઇસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમત અમ્મે જીન અમ્મ,
મેરા કુશમન હુવા મકહુર ખુશી ખરસી રહે અમ્મ મુજપર.
(મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહુ આર વજરનાદા હાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હો મારી પીઆરી નનદીઆરે.)

શાહુ — અરી હો મારી પારી દીલોખારે,
તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલધ આરે.
જરે વાંહાં જ વોહ ભાગા હોગા,
પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવધ આરે.

(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા-પરદા દુસરા.

જંગલ.

(બલોરે પેચ મોપે ડારોરે રમકો.)

અલાદીન.—આલોરે ખુખ ખેલે શીકાર ધરકો,
હોંમત નીહાયત આવે હમકો—અલોરે
જવો માહાંસે તુમ મુખ શેહેરમે,
આવુંગા મમ્મે ફર ધરકો.—હોંમત.

(આદમી લોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસરાક આડે ઇસારેસે કરેલા હુએ વોહ
મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બહતસે દંમ.)

અલાદીન.—કયું કર સહું એ રંજો ગમ, દીપક ગવામ્મે બચેકા હું,
મમ્મે અમ્મેસે જીનેસે ખુદા; હાય ઉઠામ્મે બચે ડાહું.
દીમ્મેકા કુછખી ગમ નહીં, વોહ અમ્મ આહતે હમ નહીં,
દોલતકી મુખ તરાંહસે મમ્મે, અરમાંન લામ્મે બચેકા હું.

મઆશુક મેરી બદરલબદર, ઉમીડી હમ્મે મુજકો શીકર,
 હાગ હમ્મે સીનેપે મેર, હમ્મે મમ્મે ખામ્મે બમ્મેડા હું.
 (અગોસરશો ધોસતા હમ્મે ધતનેમે દેવ દાખોલ હોતા હમ્મે.)
 અમ્મે જીન મુજકો લોકે ચલ, જીસ જા ગયા મેરા મેહુલ,
 અબ દીલસે અપને મમ્મે એહી, અરમાન લામ્મે બચેયા હું.
 (કોનેકુ ઉડા લે જાયા હમ્મે.)

ખાખ ચોથા-પરદા તીસરા.

અબનેઝારકા મેહુલ.

(દરવાજેમે ટટીઆં લાગ ગહી.)

બદરલબદર.—અગનીઆં એ જીખામ ફક રહી,
 સખીઆં હમારા મેહુલ કાહાં હમ્મેરે-અગનીઆં
 અમ્મે ખુદાયા તુ કોઈ લા વાલી,
 દીપક દેના બલામ્મે હુઈ.—સખીયાં
 (અબનેઝાર દાખોલ હોતા હમ્મે.)

(અબ તોરી બાકી ચીચ મન બસ ગઈ.)

અબનેઝાર.—અબ મોરી ખારી સખર કર,
 તન મન લે લીજે વારી ખારી ખતીઆં કરકે—અબ
 નીપત રહે તોરા જીઆ દુઃખ માને,
 શાદ રહેા યાંહાપર જાની આજ બરમે.—અબ
 (કરવતીઆં લેને દે.)

બદરલબદર.—હટહટ યાંહાંસે જનેદ, ઝોરે મુજી,
 બગલ દગલ તોરી નાર ખાહા.—હટ હટ
 કાલા મુખડા ખીલાઉમી અખીઆં.
 મંગ રાખો આકી છતીઅનપે.—હટ હટ

(અબનેઝાર ગુસેમે અલ જતા હમ્મે.)

(ધરસે યાંહાં કોન નીદાકે લીઝ્મે લાયા મુજકો.)

બદરૂબાર—કયા ગીરકતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રવા જરૂર યાહાસે અઝ્મે ખુદયા મુજકો,
કય તલક રંજો મુશીબત ઝમે સહુ સદ અફસોસ,
અબતો જામ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્ત્રકા કહેતા હઝ્મે હબરી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ કયા ખેસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મોઝા પયગાંમ લેવા મુજ સામાં,
જાન દે દુગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

(અસાદીન ઝોર કસરાકે અડે મોલતે હઝ્મે.)

(વોહી રાહ.)

અસાદીન—હો ન ખજરમુરદાં દીલ હઝ્મે મુલશને ખુખી તું જરા,
મઝ્મે અબ ખુશખુલકી રેશ પોહયા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્લુ વ રખકો તેરે રહેતાયા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાયા ઝોર રાતકો આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજકે લીઝ્મે ખુબ હઝ્મે તદખીર અઝ્મેજા,
મારતા હુસકો કીસી હીલસે તું જરૂર પીલાં.

(અખનેઝાર દાખીલ હોતા હઝ્મે અસાદીન છુપ જતા હઝ્મે.)

(મુધલાગ રહી તોરી આઠ પહેર.)

અખનેઝાર—તોહ ડાર આજબમે મઝ્મે શાગો સહર,

નાહીં મોહ કજીબત જાતી અખર.

મરે ગયા તોસી અસાદીન જાન,

તોહ શાગી મુનાખત હું મઝ્મે અખર.—તોહો

(ખજર મારનેકે બલા હઝ્મે.)

(અજી મોહો ભારે આઝમે સૈયાં.)

બદરેલબદર.—હેજી મોહો ત'મને લાઝમે સૈયાં,
મઝમે ઝાર મગરો કહી બેસખીયાં,
મારા પીતમકો હઝમે યાહાં સૈયાં—હેજી
અબતો યાર રૂન મોરી પુ' લગતીયાં,
મયે પીલા થોરી જામ,
ખુશી કરેગે તુમ હમ મીલકે, ઝમે હઝમે રસમે થઇયાં—હેજી

(મયેકી જામ રેતી હઝમે.)

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વાર પુ' જપર અઝમે જા',
મઝમે હમ ખુશીકા કહું કયા સામાં.
દીપક મીલી હઝમે જાતા અઝમે જા'ત—જીઆ
જહદ બાત સુન લાવો મોગની જીઆ હસારા ખુશ કરીઝમે
શાદ કરીઝમે આજ મોહકે આકા હુલા હું સૈયાં—જી
(અબનેઝારકો નઝર અસાદીનકો ઉપર પડતો હઝમે ધતનેમે
કશારક પ્રોછેમે આકે અબનેઝારકો અમીનપે પનકતા હઝમે
એર માર દાલતા હઝમે ફાતુસ દે લેતા હઝમે.)

(સમજ મન દમહી દમકા મેલા.)

અબબ હઝમે ગમકા ગમપર જાના,
આજ હઝમેગા ખુશીકા બાના.—ટેકો
તોસી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારાખાના.
ફાહમંદી દીનો હમકો, શાકેર વાકા કહાના.—આજ
જાની દીપક મીલે જાનો, અઝમેશ હઝમે હઝમે હમકા,
હમકો અપને મુલક જાના, મહેલ નાંહાંસે ઉથાના.—આજ

સુચના.

આમ્મે ચોપડી નીચલા કેકાણુપરથી મલશે.

કોટમાં—ખજરગેટમાં શાપુરજી ફરામજી માદનની કુકાનેથી.

ધોળીતલાવપર—ઝેરચશા કરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકચેલર તથા ઇચ્છરદાસ
લાઇબ્રરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુમપનીમાંથી.

પાયધાનો—કોલમામોહલાનાં નાકાપર બુમઆખાનાની સામે મર-
હુમ કાજી ઇબરાહીમના બાઇઆની કુકાનપરથી.

ભીંડીબજાર—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા ગુરદીન ખાન
જીવાખાનની કુકાનેથી મલશે.

